

Biznesa augstskolas *Turība*

GADA BALVA

Brīvība. Uzņēmība. Kompetence.

Raivis Kronbergs

Biznesa augstskolas *Turība*
GODA ABSOLVENTS Valsts pārvaldē

*Turība mani labi sagatavoja
darbam nozarē, jo nevienā brīdī
nebija bail no atbildības.*

Šogad Biznesa augstskola *Turība* apbalvojumu GODA ABSOLVENTS piešķir četriem absolventiem dažādās nozarēs. Viens no tiem ir Tieslietu ministrijas valsts sekretārs Raivis Kronbergs, kuram piešķirts apbalvojums Goda absolvents Valsts pārvaldē.

Raivis Kronbergs, kurš absolvējis Emīļa Melngaiļa Liepājas mūzikas vidusskolu kā topošais kordināģents, ieguvis arī sociālā pedagoga izglītību, savu karjeru tomēr izvēlējies saistīt ar tieslietām. Absolvējis Biznesa augstskolas *Turība* Juridiskās fakultātes bakalaura un maģistra studiju programmas, Raivis jau divpadsmito gadu strādā nozarē, un sola, ka nākotnē pievērsīsies arī doktorantūras studijām. Pagaidām gan tam neatliek laiks, jo darba diena nereti ilgst pat divpadsmit vai četrpadsmit stundas, bet atlikušo laiku viņš cenšas veltīt ģimenei un atpūtai.

Kādas sajūtas Tevi pārņēma, uzzinot, ka esi izvēlēts par Biznesa augstskolas *Turība* Goda absolventu valsts pārvaldē?

Uzzinot šos jaunumus, nodomāju – beidzot! Bet, ja nopietni, jau sen biju pamanījis, ka augstskolai ir šāda tradīcija, sekot līdz absolventu gaitām un panākumiem. Esmu uzticīgs *Turībai* – ieguvi šeit gan bakalaura, gan maģistra grādu, cenšos uzturēt saikni ar augstskolu arī pēc absolvēšanas, tāpēc esmu ļoti gandarīts, ka tas ir pamanīts un novērtēts. Nākotnē domāju arī par doktorantūru, bet tam nepieciešams vairāk laika.

Kā Tu raksturotu savu laiku *Turībā*?

Nebiju pilna laika klātienē students, bet savienoju studijas un darbu. Tolaik, kad meklēju studiju iespējas, *Turība* bija vienīgā augstākās izglītības iestāde, kas piedāvāja savienot studijas un darbu. Mani vienmēr dara aizdomīgu studenti, kas savieno pilna laika klātienē studijas un darbu – uzskatu, ka liela daļa no viņiem kādu no šīm lietām nedara pilnvērtīgi. Varu piebilst, ka savu izvēli par labu *Turībai* nekad neesmu nožēlojis. Tā ir moderna, uz atvērtību virzīta augstskola. Savulaik man, puisim no laukiem, ienākot augstskolā, pirmā doma bija – wow, es šeit studēšu! Tagad jau tas ir ierastāk, bet tolaik es nebiju redzējis tādu bibliotēku, kāda bija

un ir *Turībā*. Vēl mani patīkami pārsteidza tas, ka pasniedzēji ar studentiem runāja kā līdzīgs ar līdzīgu.

Kādas vērtības, papildus zināšanām, Tu ieguvi *Turībā*?

Viena no būtiskākajām lietām noteikti bija vērtīgie kontakti. Pasniedzēji, kas bija *Turībā*, vienlaikus darbojās arī citviet nozarē. Viņi bija nozares autoritātes, ne tikai tieslietās. Piemēram, mārketingu pasniedza eksperte, par kuras izveidoto uzņēmumu biju lasījis presē. Tagad vairs neatceros pasniedzējas vārdu, bet vienmēr paliks prātā viņas enerģiskā un praktiskā pieeja – neraugoties, cik notika lekcijas, visi studenti sēdēja un klausījās ar lielāko uzmanību. Šobrīd diemžēl neatceros daudzu pasniedzēju vārdus. Atceros pasniedzēju Aigaru Sniedzīti, ar kuru vēlāk krustojās ceļi arī manā profesionālajā darbībā. Viņš bija Aizkraukles tiesas tiesnesis. Vēl jāpiemin arī Imants Bergs, kurš šobrīd ir augstskolas prorektors. Mani ļoti uzrunāja augstskolas pieeja – neviena lekcija nebija tikai diktēšana un pierakstīšana, mūs mācīja, kā atrast un izmantot darbam nepieciešamos resursus. Nezinu, vai drīkstu to stāstīt, bet maģistrantūras studijās man bija viena klade uz visiem priekšmetiem. Bet tas bija ļoti pozitīvi – mums nebija jāpiefiksē lieli informācijas apjomi, kas, iespējams, nekad nebūs nepieciešami, bet tika sniegtas prasmes atrast un analizēt informāciju no dažādiem avotiem.

Latvijā pret valsts pārvaldes darbiniekiem jeb ierēdņiem ir ļoti dažāda attieksme. Pie kuras kategorijas Tu pieskaiti sevi, un, kādas ir sajūtas, dzirdot dažādus izteikumus sabiedrībā?

Es esmu ierēdnis, amatpersona un apzinos, ka mūsu sabiedrībā *ierēdnis* ir lamuvārds. To zināmā mērā veicinām mēs paši un politiķu izteikumi, kas nereti izmanto ierēdniecību kā grēkāžus. Patiesībā cilvēki, kas desmit un vairāk gadus strādā kādā no ministrijām vai valsts pārvaldes iestādēm, ir nozaru eksperti, bez kuru līdzdalības un pieredzes nebūtu iespējami daudzi uzlabojumi. Tā vietā, lai pateiktu, ka ierēdņi atkal nav izdarījuši visu, kā nepieciešams, es aicinātu politisko lēmumu pieņēmējus noteikt ceļu, pa kuru virzīties, bet ierēdņiem ļaut to īstenot, nonākot līdz konkrētiem normatīvajiem aktiem.

Esmu uzticīgs Turībai – ieguvu šeit gan bakalaura, gan maģistra grādu, cenšos uzturēt saikni ar augstskolu arī pēc absolvēšanas, tāpēc esmu ļoti gandarīts, ka tas ir pamanīts un novērtēts.

Tu Tieslietu ministrijā strādā jau divpadsmito gadu – no Saimniecības daļas vadītāja esi kļuvis par otro personu ministrijā. Kā Tu raksturotu savas karjeras attīstību?

Mans karjeras kāpums bija ļoti straujš, sakrita daudzi faktori un apstākļi. Domāju, uz mani noteikti attiecas teiciens – īstajā vietā un īstajā laikā. Patiesībā uz straujām karjeras pārmaiņām raugos ar skepsi, jo uzskatu, ka katram cilvēkam ir jāuzkrāj pietiekoši liela pieredze un karjeras virsotnes būtu jāsasniedz visa darbaspējīgajā mūža garumā. Lai nerastos situācija, kad 40 vai 50 gadu vecumā cilvēks paliek kādam nevajadzīgs, jādomā par mūžizglītību un attīstību, jo cilvēkresursi ir ļoti nepieciešami ikvienā nozarē.

Cik ministri šajā laikā ir nomainījušies?

Kopumā profesionāli esmu *pārdzīvojis* septiņus ministrus, četrus no tiem kā valsts sekretārus. Precīzāk, šobrīd ir ceturtais ministrs.

Mani ļoti uzrunāja augstskolas pieeja – neviena lekcija nebija tikai diktēšana un pierakstīšana, mūs mācīja, kā atrast un izmantot darbam nepieciešamos resursus.

Nezinu, vai drīkstu to stāstīt, bet maģistrantūras studijās man bija viena klade uz visiem priekšmetiem.

Pastāsti cilvēkiem, kas neorientējas valsts pārvaldē, kādi ir valsts sekretāra pienākumi?

Valsts sekretārs, vienkāršiem vārdiem runājot, ir iestādes administratīvais vadītājs, nodrošinot tās saimniecisko darbību, personāla, finanšu un faktiskā nodrošinājuma jautājumus. Valsts sekretārs atbild par visiem darbiniekiem, kuru kopskaits ministrijā pārsniedz 200, lai viņiem būtu darbavietas, lai laicīgi tiktu izmaksātas algas, lai būtu atbilstoši darba apstākļi, un šim amatam nav nekāda sakara ar politiku un vēlēšanām. Vienīgais aspekts ir politikas pēctecības nodrošināšana, kas drīzāk ir uzsākto darbu turpināšana un jaunu iniciatīvu uzsākšana, mainoties ministriem. Valsts sekretārs ir tilts, kas nodrošina, lai iesāktais turpinātos.

Kā jaunietis ar kordiriģenta izglītību nonāca tieslietu nozarē?

Kad absolvēju vidusskolu, valstī bija ekonomiska nestabilitāte un es sapratu, ka tikai ar kora vadīšanu, dziedāšanu varētu būt par maz, tāpēc iestājos Liepājas Universitātē un ieguvu grādu sociālajā pedagogijā. Absolvējot universitāti, domāju,

ka man ir vairākas iespējas – būt skolotājam, kurš papildus darbam skolā arī dzied un spēlē klavieres, vai arī apgūt kaut ko no juridiskajām lietām, kas varētu noderēt dzīvē. Tā es izlēmu studēt jurisprudenci, bet tolaik Liepājā nebija šādas iespējas, un es devos uz Rīgu, uz *Turību*.

Cik liela nozīme šobrīd Tavā dzīvē ir mūzikai?

Ļoti ceru, ka drīzumā man būs vairāk laika mūzikai – mani bērni ir ļoti muzikāli, viņi dzied un dejo, tāpēc ceru, ka caur viņiem arī man tam atliks vairāk laika. Pagaidām savu radošumu lieku lietā, organizējot dažādus pasākumus, piemēram, Justīcijas balli, kas bija pavisam nesen. Jau kādu laiku mani aicina Latvijas Zvērinātu advokātu kolēģijas jauktais koris, kuram es labprāt pievienotos, taču pagaidām tam diemžēl nav laika.

Runājot ar Tevi, skaidri iezīmējas talants viegli un pozitīvi uztvert dažādas lietas, tostarp arī problēmas un negācijas. No kurienes Tevī šī īpašība?

Laikam jau esmu mazliet traks, bet, ja nopietni, uzskatu, ka man kā vadītājam jārāda piemērs citiem. Ja es neko nedarīšu, būšu pesimistisks un īgns, kā gan es varēšu aicināt savus kolēģus un darbiniekus piedalīties dažādos pasākumos? Es nevaru iedomāties sevi sēžam dīvānā vai dārzā, domājot, ārprāts, manējie tagad skrien maratonu. Es pats skrienu, nesu ministrijas karogu, piedalos sporta spēlēs, motivēju un mudinu to darīt arī citus. Strādājot ministrijā secināju, ka valsts pārvaldes darbinieku dzīves un darba moto jābūt – viss sākas ar tevi un tikai tad seko pārējais...

Mans karjeras kāpums bija ļoti straujš, sakrita daudzi faktori un apstākļi. Domāju, uz mani noteikti attiecas teiciens – īstajā vietā un īstajā laikā.